

[Tinning]

man kan i hvert fald ikke forstå den sådan, at det vil der blive gjort noget ved.

Sagen er jo desværre, at nok er det sted såmænd bare ét eksempel blandt mange, nok er det et herberg, og det hedder sig jo, at sådan et sted er det meningen, at de mænd, der kommer ind, alkoholikerne, skal være nogle få dage, måske en uge, og så skal de videre i behandlingssystemet på et forsorgshjem eller et eller andet; sådan er tanken i hvert fald. Realiteten er som bekendt en helt anden. De 2 mænd på de 15 m<sup>2</sup> bor sådan nogle steder i årevis, simpelt hen, og der bliver ikke gjort noget, for der kan ikke gøres noget for dem. De kan tale en gang imellem og sige, at de ville så gerne have en bolig, de ville så gerne have et arbejde, og de ville så gerne have en kæreste. Det sidste skal jeg ikke bede socialministeren assistere med, men det med bolig og arbejde er da i hvert fald noget, som regeringens aktuelle politik i høj grad har med at gøre, og selvfølgelig bliver der ikke forbedrede muligheder. Det eneste, vi har, er en særlig alkoholisternes dødsrute, som går fra herberget i Lille Istedgade til herberget i Hille-rødgade til Sundholmherberget og rundt og rundt og rundt. En gang imellem bliver man nemlig desperat over at hænge fast i det system, så ryger der en rude eller sådan noget, og så får man selvfølgelig at vide, at det må man ikke, og så bliver man hældt ud for et stykke tid. Så flytter man over på et andet herberg. Jeg synes, det kunne være rart at få ministeren til at fortælle: sker der overhovedet noget med dem i kraft af denne redegørelse, eller skal vi læse denne redegørelse som: det synes ministeren at der burde gøres noget ved, men da det jo alligevel er kommuner og amtskommuner, som især tager sig af dette område, og da ministeren ikke har kompetence til at udstede bindende retningslinjer, da ministeren kort sagt ikke kan andet end at udlevere et uforpligtende katalog, sker der ikke noget som helst?

Jeg synes, det er vigtigt at snakke, ikke bare om forebyggelsen, det er vigtigt nok, men selvfølgelig også om, hvad der sker for de folk, som faktisk misbruger alkohol. Hvad sker der i forhold til den såkaldte behandling?

Til sidst vil jeg godt gøre nogle bemærkninger om et hjørne, som slet ikke er omtalt i ministerens redegørelse. Det drejer sig om landets største folkebevægelse, nemlig idræts-

bevægelsen, og alkohol. Det hedder i den ledsagende pressemeddelelse til selve socialministerens redegørelse – og her citerer jeg igen: »Det foreslås bl.a. at forstærke det forebyggende arbejde i form af oplysende og holdningspåvirkende indsats med det formål at skabe fornuftige alkoholvaner, og det påpeges, at en aktiv medvirken fra de private organisationer og foreninger fortsat vil være et helt nødvendigt led i det forebyggende arbejde og i behandlingsarbejdet.«

Og når vi kigger på idrætsbevægelsen, har vi jo næsten det hele: vi har frivillige ledere, vi har selvstændig organisering, vi har privat organisering i det hele taget inden for idrætsbevægelsen, og vi har oven i købet – det ved jeg at både socialministeren og alle mulige andre vil erklære sig enige i – en aktivitet, som er sund, som er forebyggende i forhold til de sociale problemer, og derfor er det jo heller ikke så mærkeligt, at der ydes statstilskud til idrætsarbejdet. Man skulle umiddelbart tro, at det var noget af det, som var det rigtige, om jeg så må sige.

Det er også klart – det ved de fleste – at statstilskuddene er utilstrækkelige, der må gives privat støtte til idrætsarbejdet. Sådan noget er der jo ikke nogen der giver, normalt i hvert fald, uden at skulle have noget for det. Her er modydelsen reklamer. Og vi kan kigge på, hvem der faktisk yder støtten til idrætsarbejdet herhjemme – det kan man finde i betænkningen om eliteidrætten i Danmark, det er betænkning nr. 992, som kom i 1983 fra kulturministeriet. Hvis man kigger på side 77, har man dér en opgørelse, som giver den kontante sponsorstøtte. Det vil sige, hvad der bliver givet af penge. Det handler ikke om alle de dér trøjer, som der står det ene og det andet på, som man får, bare man vil løbe rundt med dem, men om penge, kontanter, fordelt på brancher. Af den oversigt kan man se, at bryggerierne faktisk giver 68 pct., eller sagt lidt anderledes: en smule over  $\frac{2}{3}$  af den kontante sponsorstøtte, som gives til specialforbundene, og det er altså forskellige forbund under Dansk Idræts-Forbund. Det er sådan, at specialforbundene får lidt over 2 mill. kr. om året af bryggerierne, og det er klart – det vil enhver, der ser lidt sport, vide – at der skal reklamer til gengæld for de kroner.

Jeg synes, det er et vigtigt hjørne af diskussionen, for vi ved som sagt, at idrætten er